

Styrelsens takster ved behandling af arbejdsskadesager er begrundet ud fra ressourceforbruget ved behandlingen af de pågældende sagstyper. I taksterne på arbejdsskadeområdet indgår bl.a. et beløb til finansiering af styrelsens rentetab som følge af, at styrelsen kun opkræver betaling en gang om året. Taksterne reguleres årligt svarende til udviklingen i priser, lønninger og kvalitet, herunder kan der ske ændring af taksterne hvis en revurdering af ressourceforbruget ved behandling af de forskellige sagstyper, herunder sagstygden, fx målt ud fra antal akter, viser at beregningsgrundlaget har ændret sig.

Budgettet for arbejdsskadeområdet er i 2000 og i BO-årene udarbejdet på baggrund af nedenstående priser.

Kr. pr. sag	1999	2000	2001	2002	2003
1. Nyanmeldte sager					
Ulykkessager	2.725	2.765	2.737	2.710	2.683
Erhv.sygdomssager og pludselige løfteskader	2.725	2.765	2.737	2.710	2.683
Tandskader	2.725	2.765	2.737	2.710	2.683
Brilleskader	1.816	1.843	1.825	1.807	1.789
2. Revisioner og genoptagelser					
Ulykkessager	1.816	1.843	1.825	1.807	1.789
Erhv.sygdomssager og pludselige løfteskader	1.816	1.843	1.825	1.807	1.789
Tandskader	1.816	1.843	1.825	1.807	1.789
Brilleskader	1.211	1.229	1.217	1.205	1.193
3. Sager i erhvervssygdomsudvalget (ekstratakt)	2.000	2.030	2.010	1.990	1.970
4. Ekspeditionssager	75	76	75	74	73
5. P-sager (vejledende udtalelser)	4.300	4.400	4.400	4.400	4.400

Arbejdsskadestyrelsens sagspriser for behandlingen af arbejdsskadesager blev fastsat i 1992 for 1993 på grundlag af udgifterne i 1991 og med udgangspunkt i en måling af sagernes sværhedsgrad, primært på baggrund af målinger af antallet af akter pr. sagstype. Sagspriserne er siden 1993 årligt blevet reguleret i forhold til udviklingen i løn og priser, men er ikke i perioden blevet justeret i forhold til ændringer i sagstygden eller krav til kvaliteten.

Arbejdsskadestyrelsen har i 1998 gennemført en analyse af udviklingen i arbejdsskadesagerens sværhedsgrad i perioden 1994 til 1998, samt de øgede krav til kvaliteten i styrelsens sagsbehandling. Analyserne viste, dels at der var behov for en generel prisforhøjelse, dels at det indbyrdes forhold mellem priserne for behandlingen af de forskellige sagstyper ikke længere var i overensstemmelse med ressourceforbruget i sagerne. Dels var ulykkessagerne blevet stadig tungere, dels var erhvervssygdomssagerne gennemsnitligt blevet lettere. Styrelsen fik i 1999 ved Akt. 185 1999 Finansudvalgets tilslutning til at omlægge styrelsens prisstruktur samt til at forhøje sagspriserne i 1999 svarende til en merindtægt på ca. 10,0 mill.kr. Den nye takststruktur indebærer, at nyanmeldte ulykkessager, erhvervssygdomssager, pludselige løfteskader samt tandskader får samme sagspris. Nyanmeldte brilleskader får en sagspris svarende til 2/3 heraf, og alle revisioner og genoptagelser får en sagspris svarende til 2/3 af prisen for nyanmeldte sager inden for den enkelte sagskategori. Desuden indføres en ekstratakt for sager, der behandles i erhvervssygdomsudvalget, og der indføres en særlig takst for ekspeditionssager.

De forhøjede sagspriser anvendes til at forbedre styrelsens sagsbehandlingstider, service samt kvaliteten i sagsbehandlingen.

I årene 2000-2003 er der for arbejdsskadesager indlagt et produktivitetskrav på 1,0 pct. årligt via en reduktion af styrelsens takster med 1 pct. pr. år.

Styrelsens opgaver i forbindelse med udarbejdelsen af vejledende udtalelse i P-sager er omfattet af reglerne for salg af varer og tjenesteydelser. Taksten blev fastsat i 1987 og er siden reguleret for udviklingen i priser og lønninger. Indtægterne, der optjenes ved behandlingen af P-sagerne, anvendes til dækning af samtlige omkostninger ved behandlingen af sagerne.